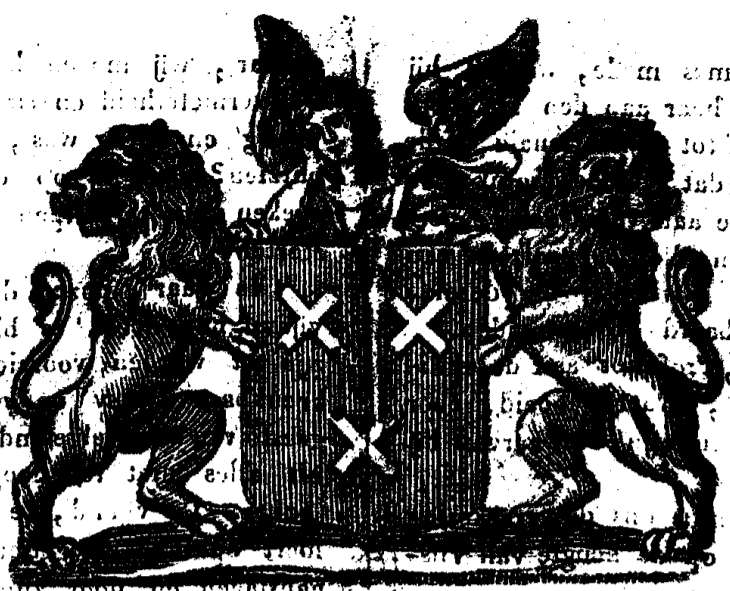

Staats-, Lettenkundig-, Nieuws- Maandag

en Wetenschappelijk Blad. den 1 November.

NEDERLANDEN. Batavia den 31sten October.

Wij blijven steeds zonder registratie van Antwerpen. Het gerucht echter van het ootruimen der stad door de Belgische deelen bevestigd zich meer en meer.

Wij deelen de navolgende bijzonderheden van het gebeure te Antwerpen, die wij uit den mond van geloofwaardige ooggetuigen hebben, alhoewel gedeeltelijk reeds bekend, onzer lezers mededeel.

Na eenige dagen van angst en schrik zijn wij eindelijk aan de vrijheid wedergegeven. Alle de hollandsche krijgsknogen zijn ootruipt en alle de posten door de inwoonders bezet.

In het Bulletin van gisteren zal men de laatste akten der hollandsche dwingelandij gezien hebben, waarmede men ons als gevangenen in onze stad verklaarde.

Op den 27sten des morgens ten acht ure, rukten de Brabantse en Leuvense, ontrent 6000 man sterk, door de Burgerhoft-poort, de stad binnen en maakten zich van het grootste gedeelte derzelve meester.

Op den 28sten des morgens ten acht ure, rukten de Brabantse en Leuvense, ontrent 6000 man sterk, door de Burgerhoft-poort, de stad binnen en maakten zich van het grootste gedeelte derzelve meester.

Op den 29sten des morgens ten acht ure, rukten de Brabantse en Leuvense, ontrent 6000 man sterk, door de Burgerhoft-poort, de stad binnen en maakten zich van het grootste gedeelte derzelve meester.

zijde der stad in den brand, tot dat de Luitenant-Generaal Chassé met schieten ophield, en ook, op den 28sten, beloofde niet meer te zullen schieten, mits men zich binnen de stad insgelijks rustig hield, zullende hij, op het eerste schot, dat aldaar moogt vallen, of op de eerste beweging tot plundering, zijn vuur opnieuw beginnen.

In de afgelopen week is te Rotterdam uit Londen aangekomen, een Engelse Kotte, aan boord hebbende 5,000 musketgeweren en vijf millioenen goud in staven.

Wij hebben het algemeen Amsterdamsch Handelsblad reeds eenmaal eenen week gesloten, wegens zekere bredasche correspondentie, waarin men zich betoonde, ten aanzien van den geest onzer medeburgers, le mauvais plaisir te spelen.

Het schijnt, dat wij onze Parijsche papieren, hoezeer eenige dagen later, geregeld zullen bekomen, ten minste ontvangen wij heden weder een Gazette de France van den 23sten, die echter niets wegens onze aangelegenheden bevat.

blad een besluit van den maire van Nismes mede, waarbij hij het dragen van knevels of van het vlokje haar aan den kin verbiedt aan allen, die niet tot de troepen of tot de Nationale Garde behooren. — De Gazette maakt zich met dat verbod vrolijk, en haalt bij die gelegenheid de bekende Anecdote aan van *Ozaar Peter*, die, uit Parys terug gekomen, barbiers aan alle de poorten van Moskou plaatste, met last, om alle de bewoners, die dezelve in of uitgingen, het lange haar en den baard af te snijden.

— De Schermmeester *De. J. Delchambre*, Professor aan de militaire akademie alhier, is, in den morgen, zwaar gebloed, door deze stad gevoerd; wat zijne misdaad kan zijn of waarvan hij beschuldigd wordt, is ons onbekend.

P. S. Onder het afdrukken dezes, komt men ons de verzekering brengen, dat drie Engelsche oorlogschepen, op de hoogte van Vlissingen aangekomen zijn.

's GRAVENHAAR, den 30sten October.
(Particuliere Correspondentie).

H. K. H. mevrouw de Prinses van Oranje, met Hoogstderzelver twee oudste zonen, is heden alhier teruggekeerd en heeft spoedig daarna een bijzonder gehoor bij Z. M. verkregen.

— Z. M. heeft bij een besluit van den 18den dezer goedgevonden den directeur-generaal van oorlog te magtigen;

1°. Om de manschappen, die, ten gevolge van de voorschreven proclamatie tot de vrijwillige dienst opkomen, en in de hoofdplaatsen der onderscheidene provincien vereenigd zullen wezen, in zoo verre zij niet zullen hebben verkozen bepaaldelijk bij eenig corps der armee te worden ingelijfd, maar op zich zelve staande manschappen vrijwilligers zullen uitmaken, uit die hoofdplaatsen naar Amersfoort te doen marcheeren, ten einde aldaar tot een algemeen depôt te worden geformeerd;

2°. Om al aanstonds alle zoodanige inrigtingen te Amersfoort te maken of voor te bereiden, waardoor, met den meestmogelijken spoed, in kleeding en wapening, zoo wel als in de verdere behoeften dier manschappen, zal kunnen worden voorzien;

3°. Om, wanneer het getal der vereenigde manschappen groot genoeg worden om te Amersfoort te worden verblijven, de nieuwe daar uit zamengestelde manschappen, ter voorkoming van alle ongelegenheid voor de ingezetenen van Amersfoort, naar de meest bij gelegene geschikte garnisoens-plaatsen te doen vertrekken.

Bij een ander koninklijk besluit van den 23sten dezer heeft Z. M. goedgevonden, te bepalen, dat de gelden, ter bevordering der vrijwillige wapening, welke, ten gevolge van art. 6 van Hoogstderzelver besluit van den 11den dezer, bij de plaatselijke besturen zullen worden bijgebracht, door die besturen, dagelijks of wekelijks, zullen worden gestort bij de agenten van den algemeenen Rijks kas; dat de quitantien, daarvoor van die agenten te bekomen, door de plaatselijke besturen, zoo veel mogelijk vergezeld van lijsten, houdende de namen der gevers en het beoep van ieders giften, zullen worden overgelegd aan de gouverneurs der provincien, die hen de ontvangst daarvan zullen berichten, en de voorschrevene quitantien en lijsten, dagelijks zullen opzenden aan het departement van Financien, ten einde dezelve te verzamelen; aan Z. M. de vereischte opgaven deswege te bieden, en daarvan toeftelijke melding in de *Nederlandsche Staats-Courant* te doen maken.

— De afdelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn heden vergaderd geweest.

Heden verspreide men alhier allerlei gunstige berichten van Antwerpen; men sprak ook van een manifest van Z. M., doch die geruchten schijnen ons ongelooftwaardig toe, daar er geene Buitengewone Couranten of Dagbladen, zelfs geene Zondagsche *Staats-Courant*, zijn in het licht verschenen.

De gebeurtenissen aan het reuzenschreden elkaar op; dit is honderdmalen in de laatste maanden herhaald geworden, en de afgelopen week werd het op nieuw nadrukkelijk herhaald. Antwerpen, de sleutel van België, het grootste handelsdelplaats, is, behalve de Citadel, door de Fransche troepen, de oproerigen zijn, door het verraad van de waaghalzen makers, er binnen getrokken. Diep getroffen treurt het menschelek hart over de jammeren en ellende der onschuldige slagtoffers, maar ook het vaderlandsch gemoed wordt vertroost door het vaderlandsch gevoel, dat eindelijk de leeuw deed razenden vijand zijn klauwen heeft getoond. Thans staan onze krügers op den vaderlandsch bodem; het looneel is veranderd. De vijand, voor weinige dagen nog ver weg af, is gersed onze grond te betreden onze dorpen en open steden, zoo hij de vestingen al niet nemen kan, af te loopen, het land te bederven en te beroven; buiten

gevaar, wij mogen het niet ontveinsen, verkeerden wij dus niet. De vermetelheid en snoodheid, die, in zijn eigen land, al wat wettig en heilig was, gewelddadig schentde, zou die nog iets ontzien? Zal hij op de hem eigene laaghartige wijze niet oyerall zoeken door te sluipen en te verniel, waar hij kan, zoeken uit te storten?

't Is waar, onze dapperen staan nog daar, om den snooden vijand het hoofd te bieden, en hem af te slaan; onze vestingen zijn of worden voorzien; vaderlandische jongelingen, van onkreukbare trouw en vurigen moed, schaken dezelve de goede geest van alle welgezinden waarborgt voor verraad: maar dat men dit alles niet te hoog aanschrijve en het gevaar daarbij niet achte. De vijand, te laaghartig, om zich openlijk te vertoonen, loert op elke gelegenheid; vermetel door het gelukken zijner listige aanslagen en door zijn groot aantal, is hij tot alles in staat; niets te verliezen hebbende, waagt hij alles op, met anderer goed zich te verrijken; zijne leus is vrijheid, en hij brengt het schroemelijk juk der regeringloosheid aan. Verdreven uit zijne eigene gewesten, weleer gelukkig door nijverheid, welvaart en gehoorzaamheid aan de wetten, thans in een' afgrond van ellende, door lediggang, armoede en volkswoede, wil hij anderen, onder schoonklinkende namen, dezelfde jammeren en ellende aanbrengen.

Getrouwe Nederlanders, die de voorregten gevoelt en waardeert, welke gij geniet, onder het bestuur van den besten der koningen, onder het gezag der wetten en der orde, gij ziet yat de vijand bedoelt, gij beseft het gevaar dat u bedreigt, ureest het echter niet, maar weert het af door kloekheid, door veerkracht en door dien vast beraden wil en die volharding, die het kenmerk onzer natie is. — Zou het hollandsch hart dulden, dat oproermakers hem zijne vrijheid ontroofden? — Scharen we ons allen, die in staat zijn, de wapenen te voeren, onder de vana, om den vijand af te keeren. Grote opofferingen en inspanningen worden er gevorderd, maar 't is voor ons zelfbehoed. Op het voetspoor onzer groote voorvaderen ons gedragende, hun voorbeeld volgende, kan het niet anders of de vijand, hoe loos en vermetel, zal te keer worden gegaan. Moedig te wapen, den roep van orde en recht; onze koning roept ons; ons eigen behoud en welzijn dragen ons, en God, wanneer wij op Zijne hulp steunen, en vertrouwen op de rechtvaardigheid onzer zaak, zal de boosheid en het verderf niet doen zegenvieren over hen, die trouw, recht, en vaderlandliefde op hunne zijde hebben.

Aan de Redactie der Bredasche Courant.

In een der laatste nummers van *l'Observateur du Hainaut* is een artikel geplaatst, waarin, onder anderen, gezegd wordt, dat de Hollandsche officieren van het garnizoen van *Bergen in Henegouwen* (Mons) gemakkelijk naar *Doornik* getransporteerd waren en *que tous manifestaient hautement leur mécontentement contre le roi d'Hollande et lui attribuaient le malheur de la Belgique et le leur* (dat is: dat allen luidt hün misnoegen tegen den Koning van Holland te kennen gaven en hem het ongeluk van België en het hunne te wijten legden). Dit bericht is ook door den *Courrier des Pays-Bas* overgenomen.

De gemelde officieren gevankelijk naar *Doornik* gesesd, is waarheid; maar het overige gedeelte des bericht is onwaar. De Hollandsche officieren van het gesesd garnizoen van *Bergen*, met verontwaardiging, deze aantijgingen hebbende, protesteren plegtig tegen bovengemeld artikel van *l'Observateur du Hainaut*. Zij verklaren hetzelve met schandelijken logen en laster, waarschijnlijk alleen verzonnen met het lage doel, om officieren, door het verraad der Franschen, gevangen, nog hooft dien in hunne eer te krenken.

De berichten van het gesesd garnizoen van Bergen in Henegouwen.

Aanmerking der Redactie. Wij haasten ons, om de bovengeselde ongelukkig eenen langden weg toekomende verklaring ter kennis onzer lezers te brengen, en van onze zijde, zoo veel mogelijk tot publiek onbegrip derzelve bij te dragen. Men ziet daaruit, bij vermenigvuldiging, dat den oproerlingen niets te heilig is; en dat zijne middelen, hoe verachtelijk ook, in hunne schatting te gering zijn, om hunne, van alle zedelijke beginselen onthloote zaak, te doen zegenvieren. Wapenen zijn ons derhalve niet alleen niet meer, maar ook met omzigtigheid, in eenen strijd met vaderlandische vijanden heeft men niets dan het lozen te verliezen; in den strijd met de belgische opstandelingen staat er meer op het spel.

Rapport aan Zijne Koninklijke Hoogheid, Prins Frederik der Nederlanden, Algemeen Luitenant-Generaal der zee- en landmacht, wegens het voorgevallene te Antwerpen, sedert den 24sten October 1830.

Nadat onze troepen de stelling tusschen de *Nethe* en de *Rupel* hadden verlaten en zich voor de dorpen *Berchem*, *Burgerhout*, *Kiel* en *Merxem* hadden gelegd, gaf de Luitenant-Generaal baron *Chassé*, den 25sten October, order, om de inundatiën, ten noorden en zuiden van de vesting *Antwerpen*, ten voorde van de positie van het *Vlaamsche hoofd*, alsmede die voor de plaatsen *Lillo* en *Liefkenshoek* te bewerkstelligen, en voorts, om de huizen en andere voorwerpen, die tot dekking van den vijand, in de nabijheid van *Antwerpen* konden dienen, te doen wegruimen.

Deze maatregelen, hoe gebieden noodzakelijk ook, baarden onder de inwoners een algemeen onvrede; vooral het in brand steken van eenige huizen.

Des avonds van den 24sten, ten einde in den loop van dien dag, de burgemeester en Schepenen der stad *Antwerpen*, bij den Generaal *Chassé* op het kasteel, gaven van de verbittering der inwoners over de genomene maatregelen kennis, en deelden hunne vrees mede, dat, wanneer men voortging, om de huizen buiten de vesting af te branden, alsdan gewis, het volk tot oproer zoude overslaan. De Luitenant-Generaal dit inziende, gelastte genoemden Burgemeester om zorg te dragen, dat de huizen, gelegen binnen den afstand van 150 ellen van het glacis des kasteels, dadelijk wierden afgebroken, welke last door dezen werd aangenomen.

Gedurende den 25sten bleef het in de stad niet alleen rustig, maar men ontdekte zelfs geen spoor dat er oproer te vreezen was, ook niet toen de troepen, hunne stellingen buiten de stad verlatende, binnen dezelve trokken.

Des nachts tusschen den 25sten en 26sten bleef de rust mede ongestoord, doch in den ochtend van dien dag, omstreeks acht ure, plunderde het gemeen een schip, waarin een aantal wapenen van het regiment lanciers n°. 10 werden geladen, hetgeen echter voor een gedeelte werd gestuit, doordien de Kolonel ter zee *Lew van Aduard*, eene gewapende barkas, op die plaats zond en het schip op stroom liet leggen.

Omstreeks half elf ure had er een ophoop van het gemeen in de Kerkstraat bij den St. Andries plaats, waarop een detachement van honderd man werd gedirigeerd, ten einde deze zamenscholing uit een te drijven; zij vonden echter tegenstand, zoo dat deze magt genoodzaakt werd, om geweld te gebruiken, waardoor dan ook op dat oogenblik de rust oogenschijnlijk hersteld werd. Weinige oogenblikken daarna, begaf zich een tweede detachement naar het kwartier van St. Andries, welk detachement al spoedig met de opstandelingen in het gevecht geraakte, en uit de huizen werd beschoten. Van dat oogenblik af aan, werden al de poortwachten en de troepen binnen de stad staande, door de burgers, die zich in de nabij gelegen huizen hadden begeven, beschoten of door de, zich in de straten bevindende, aangevallen, hetwelk zonder ophouden den geheelen dag en een gedeelte van den nacht aanhield. De Luitenant-Generaal *Chassé* had in den loop van den namiddag eenige weinige schoten op de huizen van het kwartier van St. Andries, waaruit de soldaten door de burgers werden beschoten, alsmede op eenen toegang tot het kasteel, alwaar eene ontmoeting met de muiters plaats had, laten doen, doch alleen om vrees in te bezemen; waarvan dan ook het gevolg was, dat op den 27sten daaraanvolgende om zeven ure, eene commissie van notabelen bij Zijne Excellentie werd aangesteld, aan het hoofd hebbende den Heer *Osy*, President van de Bank, die den Generaal voorstelde, om alle vijandelijkheden te doen staken, ten einde niet alleen het storten van bloed voor te komen, maar ook de welgezinden voor eenen geheelen ondergang te beveiligen, zeggende, dat zij vergezeld werden door eenen inwoner der stad, die op zich had genomen, eenen brief, die aan hem, door een gedelegeerde van het provisioneel Gouvernement van België, overhandigd was, aan Zijne Excellentie ter hand te stellen. Deze brief, waarvan afschrift hierbij wordt overgelegd, behelsde het voorstel, om de troepen die zich in de stad bevonden, binnen het kasteel te doen rukken, en de stad door hunne troepen te laten bezetten, doch van dat oogenblik af de vijandelijkheden te doen ophouden, nemende hij gedelegeerde aan, om dadelijk eene deputatie aan Zijne Majesteit te zenden, ten einde over de ontruiming der vesting door de koninklijke troepen te handelen. Onze troepen, volgens de ingekomen rapporten, zeer sterk op alle punten gedrongen zijnde en zich niet langer in de aange-

nommen posities aan de poorten kunnende staande houden, vond de Luitenant-Generaal *Chassé* dit voorstel aannemelijk, daar hij zich op dat oogenblik toch zoude genoodzaakt gezien hebben, om de troepen te moeten doen terug trekken; hetwelk, door het vuur uit de huizen, niet dan met veel verlies zoude hebben kunnen geschieden. Tusschen nam de Generaal, alvorens daaromtrent door Zijne Excellentie eene beslissing werd genomen, het gevoelen van al de chefs der korpsen in, die zich met het voorstel van meer-genoemden gedelegeerde vereenigden, waarop de Generaal last gaf om op alle punten de vijandelijkheden te doen staken en dat de troepen zich naar het stapel- en constructie-magazijn zouden begeven, daartoe werden de sleutels der poorten door een vertrouwd persoon aan den gedeputeerde van het provisioneel gouvernement op het stadhuis gezonden, dewelke ook werkelijk door hem ontvangen zijn, blijkens afschrift van het regu, hetwelk alsmede hiernevens wordt aangetroffen.

Zoodra deze wapenstilstand bekend werd, hield het vuur aan alle punten op, en de troepen begaven zich naar het gemeld magazijn; doch van tijd tot tijd werd er nog uit de huizen op de bezetting van het kasteel geschoten, waarschijnlijk door diegenen, die geen kennis van de getroffen overeenkomst hadden; en om zulks te doen ophouden, vond de luitenant-generaal baron *Chassé* raadzaam eene witte vlag op een der bastions van het kasteel te doen stellen. Deze maatregel gaf aanleiding dat zekere *Kessels*, zich noemende kommandant der artillerie, vergezeld van eenen luitenant-kolonel, *Niellon* genaamd, zich als parlementairen bij den generaal aanmeldden en binnen gelaten zijnde, verlangden te weten, waarom men het witte vaandel had opgestoken; de generaal antwoordde, hetgeen dienaangaande hierboven is vermeld, alsmede om door een ieder de gesloten kapitulatie te doen eerbiedigen. *Kessels* hield zich met dit antwoord niet te vreden; zeide dat de civiele magt onbevoegd was, om eene militaire overeenkomst te treffen; verklaarde uit naam van den kommandant der troepen, door wien hij zeide afgezonden te zijn, de gesloten kapitulatie voor onwettig en zonder eenige verbindende kracht; hij nam echter het voorstel van den luitenant-generaal *Chassé* aan, om zich des-aangaande bij den dikwijls genoemden gedelegeerde van het provisioneel Belgisch gouvernement te vervoegen, en daarvan den uitslag in persoon te zullen mededeelen.

Niet voor één uur werden parlementairen aangekondigd, die, zonder te verlangen om binnen gelaten te worden, aan den kommandant der wacht twee eensluidende eischen om te kapituleren gaven, waarvan een hiermede wordt overgelegd, en die beide ter overhandiging aan den luitenant-generaal *Chassé* waren bestemd. Door dit stuk was dan, hoezeer er door de vroegere overeenkomst een wapenstilstand voor eenen onbepaalden tijd was gesloten, deze wapenstilstand slechts tot vier ure in den namiddag bepaald, op welk tijdstip geantwoord moest worden, of de voorgestelde voorwaarden al dan niet werden aangenomen.

Ten half twee ure, begonnen de muitelingen wederom op onze troepen, zich binnen de enceinte van het stapel- en constructie-magazijn bevindende, met geweer te vuren, hetgeen meer en meer toenam, zoodat de Kolonel *Sprenger*, die aldaar het bevel voerde, een en andermaal liet vragen, of hij order konde geven om ook te vuren, hetwelk echter door den Generaal werd geweigerd, aangezien Z. Exc. de gesloten kapitulatie in den wilsten zin wilde naleven, gevende tevens last om eene witte vlag uit te steken; dit maakte echter geen indruk op de oproerlingen, en hun vuur werd van tijd tot tijd levendiger onderhouden, tot dat zij eindelijk een veldstuk voor den hoofd-ingang van de enceinte van gemeld magazijn plaatsten, en daarmede de deuren open schoten, waardoor veel verwarring onder onze troepen te weeg werd gebracht, en hetwelk tot gevolg had, dat deze zich in de grootste verwarring op de ijzeren poort terug trokken.

De Luitenant-Generaal baron *Chassé*, verontwaardigd over de schending van den gesloten wapenstilstand, gaf alsoen, omstreeks half vier ure, last, om het St. Andries kwartier, waar de muitelingen zich in groot aantal bevonden, niet alleen met geweer te beschieten, maar ook te bombarderen en brandkogels daarin te werpen, hetgeen tot half acht ure, heeft aangehouden, terwijl de oorlogs-waartuigen, van hunne zijde, insgelijks de stad aan de zijde van de rivier beschoten.

Even na het ophouden van het bombardement, meldde zich als parlementairen eene commissie van notabelen van *Antwerpen* aan, aan het hoofd hebbende den Heer *Dubois*, Majoor der Schutterij, dewelke, binnen gelaten zijnde, aan den Luitenant-Generaal *Chas-*

is een tafereel ophing van de verwoesting, die het bombardement had te weeg gebracht, smeekende om op nieuw eenen wapenstilstand te willen sluiten, ten einde alle verdere onheilen voor te komen, en tevens overhandigende twee brieven, waarvan de eene door Rogier, lid van het provisioneel bestuur, en Robiano de Borsbeek, Gouverneur van de provincie Antwerpen, en de andere door Stevenotte, kommandant in laatstgenoemde stad, ondertekend, beide te kennen gevende, dat men het voornemen had, om den volgenden dag de afgebroken onderhandelingen wederom op te vatten, stellende dus voor, om aan het verzoek der commissie te willen voldoen.

De luitenant-generaal Chassé, bewogen met het lot der inwoners, heeft in het voorstel van de notabelen toegestemd, en te gekijker tijd aan hen een brief voor Rogier en Robiano de Borsbeek ter hand gesteld, waarin Z. Exc. te kennen gaf, dat hij van zijne zijde geene vijandelijkheden tot den volgenden morgen ten acht ure zoude plegen, als wanneer hij verlangde, dat eene commissie van het provisioneel bestuur zich bij Zijne Excellentie zonde vervoegen, om eene nadere overeenkomst te sluiten, tevens verklarende, dat hij wanneer op zijne troepen mocht worden gevraagd, alsdan dadelijk het bombardement zoude doen hervatten. De ondergeteekende ten elf ure des avonds van dien dag, het kasteel hebbende verlaten, is onbewust of er in den volgenden morgen al of niet, eene overeenkomst is getroffen.

De ondergeteekende vindt het niet ondienstig te doen kennen, dat een gedeelte der schutterij zich bij de opstandelingen heeft gevoegd, en tegen de troepen heeft gevochten.

Bij het nalezen van dit rapport heb ik opgemerkt, vergeten te hebben, om op zijne plaats te vermelden, dat Zijne Excellentie de luitenant-generaal Chassé, de door den gedelegeerden van het provisioneel gouvernement met de militaire kommandanten aan Zijne Excellentie voorgestelde kapitulatie, niet alleen verworpen, maar met een beleëdigd eergevoel heeft beantwoord; en dat op den 27sten des avonds, tusschen zes en zeven ure, eenige weinige manschappen van het algemeen depot der landmagt, de stapel- en constructie-magazijnen, waarin de muitelingen zich geworpen hadden, wederom in bezit hebben genomen, en dezelve naderhand in brand gestoken hebben; voorts, dat door de artilleristen al de stukken, welke daarin of omtrent waren, zijn vernageld geworden: 's Hage, den 30sten October.

De Kolonel-directeur der fortificatien,
VAN DER WYCK.

Vertaling van eenen brief van den afgevaardigden van het voorloopige Bestuur van den Opperbevelhebber der vesting Antwerpen.

Antwerpen, den 27sten October 1830.

GENERAAL!

Gij ziet, dat de drang der omstandigheden het volk noodzaak heeft, om zich te verklaren, ten einde daardoor voor het oog der zuidelijke gewesten van België zijne eer te redden. Deze stad, waar gij zoo langen tijd gevestigd zijt geweest, waar men u hoog acht, en welker uitstekende geest door u op prijs heeft kunnen worden gesteld, vraagt u met aandrang, om het bloed, dat van wederzijden stroomt, te spraen. Wees verzekerd, dat u Holland daarvoor even veel verplichting zal hebben als wij. Geef aan de Hollandsche troepen bevel, om in het kasteel terug te trekken; laat de stad door ons bezet worden, en eene bezending zich onmiddellijk naar 's Gravenhage begeven, ten einde van Zijne Majesteit de ontruiming dezer vesting te verwerven.

In afwachting van het antwoord daarop stellen wij u eene wapenschorsing voor.

De Afgevaardigde van het voorloopige Bestuur,
F. VAN DEN HERREWEGHE.

Ontvangen van Delcominet, portier van het kasteel, een ledertas zak waarin tien sleutels.

Antwerpen, 27 October 1830.

F. VAN DEN HERREWEGHE.

Uitkraksel van het nadere voorstel, door de Heeren van den Herreweghe en Kessels, aan den Generaal Chassé overgebracht.

... Het bestendig zagevierende Belgische leger, stelt, na door de hulp der dapperen ingezetenen te Antwerpen te zijn binnengerukt, de volgende voorwaarden voor:

1°. De ontruiming van het kasteel en van het tuighuis in de Kloosterstraat door de Hollandsche krijgsbenden, die het een en ander bezet houden;

2°. Al het materieel in het kasteel, het tuighuis en andere

plaatsen der stad moet daar blijven, waar het zich thans bevindt. Deze krijgsbehoeften zullen toch slechts eene kleine vergoeding zijn voor al wat reeds is weggevoerd.

3°. De oorlogschepen, die zich op de reede voor de stad bevinden, zijn insgelijks en buiten alle tegenspraak een nationaal eigendom.

4°. De officieren zullen hunne degens behouden; maar de soldaten zullen hunne wapenen op het glacis van het kasteel nederleggen. Ook zullen de Hollandsche krijgsbenden niet dan met honderd man te gelijk, en door de hulp-poort kunnen uittrekken; of wel, zij zullen zich in naam van het voorloopig bestuur kunnen inschepen, binnen den tijd van twee dagen; te rekenen van den dag af der aanneming van de tegenwoordige bepalingen;

5°. De tegenwoordige voorstellen zullen ten vier ure na den middag aangenomen moeten zijn, of als niet gedaan beschouwd worden.

Gedaan in het hoofdkwartier te Antwerpen, den 27sten October 1830, des middags ten twaalf ure.

De Generaal, Opperbevelhebber,
MELLINET.

De Afgevaardigde van
het Bestuur,

F. VAN DEN HERREWEGHE.

De Luitenant-Kolonel,
NIELLON.
Antwoord van den Luitenant-Generaal baron Chassé, op de aan Z. Exc. aangeboden voorwaarden ter kapitulatie.
Antwerpen, 27 October 1830.

MIJNE HEEREN!

Na op voorstel van een afgevaardigde van het voorloopig Bestuur eenen wapenstilstand te hebben aangegaan, tot dat Z. M. onze Koning zoude bepaald hebben, of het leger al dan niet het kasteel zoude moeten verlaten, was ik ten uiterste verwonderd eene opeisching te ontvangen, om het kasteel over te geven, en om dienaangaande voor vier ure na den middag een besluit te nemen. Ik had de eerste overeenkomst op het verzoek van afgevaardigden der stedelijke Regering van Antwerpen gesloten, alleen om verder bloedvergieten voor te komen, en om aan de ingezetenen der stad, waar ik jaren lang gewoond heb, verschrikkelijke en onberekenbare onheilen te besparen.

Ik moest het daarvoor houden, Mijne heeren! dat deze overeenkomst van uwen kant met nauwgezetheid zoude worden in acht genomen, doch ik zie met leedwezen, dat ik mij bedrogen heb, en dat gij het op u hebt kunnen nemen, om dezelve, met verachting van alle krijgswetten, te schenden.

Ik stel u, Mijne Heeren! verantwoordelijk voor deze trouwelooze en verachtelijke handelwijze, die als zoodanig door geheel Europa zal worden beoordeeld, en waarvan ik aan onzen doorluchtigen Koning kennis zal geven.

Ik verklaar u ten slotte, Mijne Heeren! dat ik de vernederende voorwaarden, die gij mij hebt durven voorstellen, niet aanneem; dat ik de vesting, waarover het bevel mij is toevertrouwd, tot het alleruiterste zal trachten te verdedigen, en dat ik nooit eenige voorwaarde zal aannemen, waardoor mijne eer, die tot nog toe zonder den minsten smet is gebleven, zoude bezoedeld worden.

De Luitenant-Generaal, kommandant der vesting Antwerpen.
BARON CHASSÉ.

Aan mijne Heeren de Afgevaardigden en de militaire Kommandanten van het voorloopig bestuur van België te Antwerpen.

Als een vervolg op de hiervoren medegedeelde berigten, kunnen wij nog melden, dat op den 28sten October, door F. Charal, zich noemende gedelegeerde van het provisioneel Belgisch gouvernement, nader aan den Heer Luitenant-Generaal Chassé het voorstel is gedaan.

1°. om de citadel binnen drie dagen te ontruimen, en

2°. om zich met de troepen onder zijne bevelen, met wapenen en bagaasje te retireeren.

Bledende voornoemde Charal daarbij, namens het provisioneel Gouvernement aan, alle noodige transport middelen aan den Generaal voor zich en voor de troepen onder zijne orders te bezorgen, met bepaling, dat, tot aan de uitvoering der hierboven opgegeven voorwaarden, alle vijandelijkheden van wederzijden gestaakt zullen worden.

De Heer Luitenant-Generaal Chassé heeft daarop dadelijk ten antwoord gegeven.

1. Dat hij de citadel onder zijne bevelen niet overgaf, dan op last van den Koning; en

2. Dat hij, tot het welzijn van de stad, in eenen wapenstilstand bewilligde, op de volgende voorwaarden:

a.) dat men met het maken van alle werken tot verdediging zou ophouden;

b.) dat geen gewapend man zich op de esplanade of in den omtrek der citadel vertoone;

c.) dat men geene hoognaamde vijandelijkheid tegen Zijner Majesteits eskader op de Schelde plege; en

d.) dat men het magazijn van levensmiddelen, den 27sten, te Tivoli, niertegenstaande den getroffen wapenstilstand geplunderd, terug gaat; daar die wapenstilstand den Luitenant-generaal Chassé belet heeft een uitval tegen de plundersaars te bevelen.